19/06/2022

Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός στην Ιερά Μονή Αγίων Πάντων Βεροίας

/ Ιερές Μονές

Στον εσπερινό της εορτής των Αγίων Πάντων στην ομώνυμη πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή στη Βέροια χοροστάτησε και κήρυξε το θείο Λόγο το Σάββατο 18 Ιουνίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

© IMBNK Γραφείο Τύπου

© IMBNK Γραφείο Τύπου

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του τόνισε:«Δεῦτε ἅπαντες πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, ἐπί τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων· ἰδού γάρ παραγέγονε πλου--τοποιά ἡμῖν χαρίσματα κομί-ζου-σα».

Την Κυριακή μετά τήν Πεντηκοστή, ἡ Ἐκκλησία μας μνημονεύει πάντας τούς Ἁγίους της. Μνημο-νεύει καί τιμᾶ «τούς τόν δρόμον τε-λέσαντας καί τήν πίστιν τηρή-σαντας» πρωτοτόκους ἐν οὐρανοῖς ἀδελφούς μας, τούς προστάτες καί ἐφόρους τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ Κοινο-βίου, τούς ὁποίους ἤλθαμε νά τιμή-σουμε κι ἐμεῖς μαζί μέ τόν χορό τῶν εὐσεβῶν μοναζουσῶν του.

Ἤλθαμε ὅμως συγχρόνως καί γιά νά εὐφρανθοῦμε πνευματικά, κατά τήν παρότρυνση τοῦ ἱεροῦ ὑμνο-γράφου. Διότι ἡ μνήμη καί ἡ τιμή τῶν ἁγίων ἀποτελεῖ γιά κάθε πιστό, ἰδιαιτέρως ὅμως γιά ὅσους ἔχουν ἀφιερώσει τή ζωή τους στόν Χριστό, ἀπαρνούμενοι τά τερπνά καί ἡδέα τοῦ κόσμου, πηγή ἀκέ-νωτο πνευματικῆς εὐφροσύνης.

Ποιός εἶναι ὅμως ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ἡ μνήμη τῶν ἁγίων καί, κατά μείζονα λόγο, ἡ μνήμη πάντων τῶν Ἁγίων εὐφραίνει πνευματικά τίς ψυχές μας;

Τό εὔλογο αὐτό ἐρώτημα δέν τό ἀφήνει ἀναπάντητο ὁ ἱερός ὑμνο-γράφος, ἀλλά δίδει τήν ἐξήγηση ἡ ὁποία εἶναι ἀπαραίτητη καί γιά νά κατανοήσουμε τή σημασία τῆς μνή-μης τῶν ἁγίων, ἀλλά καί γιά νά ἀποκομίσουμε τήν ὠφέλεια πού προέρχεται ἀπό αὐτήν.

«Ἰδού γάρ παραγέγονε πλουτο-ποιά ἡμῖν χαρίσματα κομίζουσα», ψάλαμε πρό ὀλίγου.

Ἡ πνευματική χαρά καί ἀπόλαυ-ση, τήν ὁποία ἀπολαμβάνουμε τιμώ-ντας τή μνήμη τῶν ἁγίων, δέν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. Δέν εἶναι οὔτε ἡ χαρά καί ἡ εὐφροσύνη, τήν ὁποία αἰσθανόμεθα ἀπό τήν παρουσία εὐλαβῶν προσκυνητῶν, κληρικῶν καί λαϊκῶν, ἤ καλλί-φω-νων ἱεροψαλτῶν. Δέν εἶναι οὔτε ἡ χαρά καί ἡ εὐφροσύνη, τήν ὁποία προσφέρει ὁ σεμνός στολισμός, τό τελετουργικό, οἱ ὡραῖοι ὕμνοι ἤ ἡ κατανυκτική ἀτμόσφαιρα. Ὅλα αὐτά εἶναι εὐχάριστα καί χρήσιμα, δέν παύουν ὅμως νά παρέρχονται μετά τό πέρας τῆς ἑορτῆς καί νά ἐκλείπουν χωρίς νά ἀφήνουν στήν ψυχή τήν χαρά καί τήν πνευματική εὐφροσύνη, ἡ ὁποία ἀναπαύει τόν ἀγωνιζόμενο πιστό καί τόν ἐνι-σχύει γιά νά συνεχίσει τήν προ-σπάθειά του καί νά ἀντιμετωπίσει τίς δυσκολίες καί τίς ἀντιξοότητες, τούς πειρασμούς καί τίς δοκιμασίες πού συναντᾶ στή ζωή του ἀποτε-λε-σματικότερα.

Ἡ πνευματική χαρά καί εὐφρο-σύνη τήν ὁποία μᾶς καλεῖ ὁ ἱερός ὑμνογράφος νά ἀπολαύσουμε προ-έρχεται ἀπό τά «πλουτοποιά χαρί-σματα», τά ὁποῖα κομίζει ἡ μνήμη τῶν ἁγίων.

Καί ποιά εἶναι αὐτά;

Εἶναι ἡ ζωή καί οἱ ἀρετές τῶν ἁγίων μας, εἶναι οἱ κόποι καί οἱ ἀγῶνες τους οἱ

ἀσκητικοί, εἶναι τά μαρτύρια καί οἱ διωγμοί τούς ὁποίους ὑπέστησαν, εἶναι ἡ χάρη καί ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ τήν ὁποία ἔλαβαν, εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός ὁ ὁποῖος ἐνοίκησε στήν ψυχή τους καί τήν ἁγίασε καί τήν θέωσε καί τήν ἔκανε κατοικητήριό του.

Αὐτός εἶναι ὁ πλοῦτος τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Αὐτά εἶναι τά πλουτοποιά χαρίσματά τους, αὐτά δηλαδή τά ὁποῖα παράγουν πλοῦ-το, πλοῦτο πνευματικό, καί στίς ψυχές ἐκείνων πού τούς τιμοῦν.

Καί πῶς μποροῦμε νά ἀποκτή-σουμε αὐτά τά πλουτοποιά χαρί-σματα γιά νά γεμίσουμε καί τή δική μας ψυχή;

Μᾶς τό διευκρινίζει ὁ οὐρανοφά-ντωρ Μέγας Βασίλειος λέγοντας: «Μακάρισον γνησίως τόν μαρτυ-ρή-σαντα, ἵνα γένῃ μάρτυς τῇ προ-αιρέσει καί ἐκβῇς χωρίς διωγμοῦ, χωρίς πυρός, χωρίς μαστίγων τῶν αὐτῶν ἐκείνοις μισθῶν ἠξιωμέ-νος».

Δέν λέγει ἁπλῶς «μακάρισον», ἀλλά «μακάρισον γνησίως». Καί τί σημαίνει γνησίως; Σημαίνει, ὅπως τό ἔκαναν καί οἱ ἴδιοι οἱ ἅγιοι, οἱ ὁποῖοι ἀξιώθηκαν νά φθάσουν στήν ἁγιότητα, ὁ καθένας ἀπό τόν δικό του δρόμο. Ἄλλος μέ τό μαρ-τύριο, ἄλλος μέ τήν ἄσκηση, ἄλλος μέ τό κήρυγμα, ἄλλος μέ τήν ὑπο-μονή, μέ τήν ὑπακοή καί τή σιωπή, ἄλλος σέ μικρό χρονικό διάστημα καί ἄλλος μετά ἀπό πολλά χρόνια. Ὅλοι ὅμως ἔκαναν τό ἴδιο, ἔκαναν πραγματικότητα αὐτό πού περι-γρά-φει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστο-λος Παῦλος: «ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δέ ἐν ἐμοί Χριστός». Δέν ἔζησαν μέ τόν Χριστό, ἀλλά ἄδειασαν τήν ψυχή τους ἀπό ὅ,τι ὑπῆρχε μέσα της, λάθη, πάθη, ἀδυναμίες, ἐγωι-σμούς, κακίες, μικρότητες, ἀκόμη καί ἀρετές, γιά νά ζήσει μέσα τους ὁ Χριστός. Αὐτό θά πρέπει νά κά-νουμε καί ἐμεῖς, ἐάν θέλουμε, τι-μώ-ντας τή μνήμη τῶν ἁγίων, νά ἀπολαύ-σου-με τά πλουτοποιά χαρί-σματά τους.

Συχνά ἀγωνιζόμεθα νά ἀποκτή-σου-με ἀρετές, ἀγωνιζόμεθα νά προοδεύσουμε πνευματικά, ἀλλά εἴτε δέν διαπιστώνουμε πρόοδο εἴτε αἰσθανόμεθα κόπωση ἀπό τήν προσπάθεια εἴτε ἀπουσία χαρᾶς καί ἀναπαύσεως. Καί ὁ λόγος εἶναι ὅτι ὅλα ὅσα κάνουμε, τά κάνουμε ἀφ᾽ ἑαυτῶν, τά κάνουμε μέ τίς δικές μας προϋποθέσεις, μέ τά δικά μας δεδομένα, ἔχοντας κρατούμενα μέ-σα μας, ἔχοντας κάπου μέσα στήν ψυχή μας, στή σκέψη μας, τό δικό μας θέλημα.

Ὅμως οἱ ἅγιοι Πάντες, τούς ὁποί-ους τιμοῦμε καί ἐπικαλούμεθα τήν χάρη τους, ἁγίασαν, γιατί ἄδεια-σαν τήν ψυχή τους ἀπό τά πάντα γιά νά τήν γεμίσει ὁ Χριστός, γιά νά ζεῖ μέσα τους ἀποκλειστικά ὁ Χριστός. Γιατί αὐτό εἶναι ἁγιό-τητα. Εἶναι ἡ ζωή μας, νά εἶναι ζωή τοῦ Χριστοῦ, νά εἶναι ἡ ζωή τῶν ἁγίων Πάντων.

Καί τή ζωή αὐτή μποροῦμε νά τή ζήσουμε καί ἐμεῖς μέ τή χάρη τους, ἄν ὅμως προηγουμένως ἀγωνιζό-με-θα νά ἀδειάσουμε τήν ψυχή μας ἀπό ὁτιδήποτε ἄλλο, γιά νά δε-χθοῦ-με τά πλουτοποιά χαρίσματά τους, πού εἶναι πρόθυμοι νά προσ-φέρουν σέ ὅλους ὅσους τούς τιμοῦ-με καί ἀπόψε καί αὔριο. Διότι ἔτσι μόνο θά τούς τιμήσουμε ὄντως, ἀλλά καί θά ἀξιωθοῦμε καί τοῦ ἁγιασμοῦ, τοῦ ὁποίου ἀξιώθηκαν καί ἐκεῖνοι.

Για περισσότερες φωτογραφίες, κάντε κλικ εδώ